

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Padome izvirza divus pamatus:

- kļūdu tiesību piemērošanā, jo Civildienesta tiesa esot pārsniegusi judikatūrā noteiktās robežas attiecībā uz Kopienas tiesas kontroli pār iecelējinstiūcijas plašo rīcības brīvību, veicot salīdzinošu vērtējumu par tādu ierēdņu nopelniem, kuri pretendē uz paaugstināšanu amatā;
- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauti vairāki trūkumi un neprecizitātes, kas padarot nesaprotamu pamatu, saskaņā ar kuru Civildienesta tiesa faktiski secinājusi Padomes acīmredzamu kļūdu.

Prasība, kas celta 2009. gada 28. aprīlī — Dunamenti Erómú/Komisija

(Lieta T-179/09)

(2009/C 167/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dunamenti Erómú Zrt., Százhalombatta (Ungārija)
(pārstāvji — J. Lever, QC, A. Nourry un R. Griffith, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu un katru no rezolutīvās daļas punktiem tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. un 5. pantu tiktāl, ciktāl ar tiem prasītājam tiek pieprasīts atmaksāt valsts atbalstu, kas pārsniedz jebkādu valsts atbalstu, kurš Komisijai būtu jāatzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu;
- noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus saskaņā ar Tiesas reglamenta 65. pantu, pieprasot Komisijai iesniegt Tiesā visas kopijas par visu saziņu, kas starp Komisiju un Ungārijas valsts iestādēm ir notikusi rakstveidā, un visus tikšanās un diskusiju protokolus, kas ir apskatīti apstrīdētā lēmuma 466. punktā;
- ja Tiesa uzskata, ka ir nepieciešams piesaistīt ekspertus, noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus, pieprasot sniegt eksperta ziņojumu vai ziņojumus, kā arī noteikt citus pierādījumu savākšanas pasākumus pēc Tiesas ieskata;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 4. jūnija Lēmumu C(2008) 2223 gala redakcija, ar kuru tika atzīts par nesaderīgu

ar kopējo tirgu Ungārijas iestāžu piešķirtais valsts atbalsts konkrētiem elektroenerģijas ražotājiem ilgtermiņa elektrības iepirkuma līgumu (turpmāk tekstā — “III”) veidā, kas tika noslēgti starp transmisiju operatoru Magyar Villamos Művek Rt. (turpmāk tekstā — “MVM”), kas pieder Ungārijas valstij, un šiem ražotājiem, pirms Ungārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai [Valsts atbalsts C 41/2005 (agrāk NN 49/2005) — Ungārijas “Standartizmaksas”]. Prasītājs apstrīdētajā lēmumā ir norādīts kā iespējamā valsts atbalsta saņēmējs un ar šo lēmumu Ungārijai ir uzdots atgūt valsts atbalstu, ieskaitot procentus, no prasītāja.

Prasītājs savu prasījumu atbalstam izvirza četrus pamatus.

Pirmajā pamatā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu, gan kvalificējot prasītāja III kā valsts atbalsta pasākumu, gan atzīstot, ka tas ir uzskatāms par “būtisku” pirmsprivatizācijas līgumu. Prasītājs uzskata, ka Ungārijas valsts iestādes līdz ar to darbojās saskaņā ar tirgus ekonomikas investora principu. Prasītājs apgalvo, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi Ungārijas Pievienošanās līgumu un Padomes Regulas Nr. 659/1999 (¹) 1. panta b) punkta v) apakšpunktu.

Otrkārt, prasītājs uzskata, ka, pat ja *quod non* ar III prasītājam tika piešķirts valsts atbalsts 1995. gadā, prasītājam bija tiesības pamatoties uz tiesisko palāvību, ka šāds valsts atbalsts saskaņā ar Kopienas tiesībām tiks uzskatīts par jau esošu atbalstu.

Treškārt, prasītājs uzskata, ka kvalificējot prasītāja III kā nesaderīgu valsts atbalstu, lēmums pārkāpj samērīguma principu, jo valsts atbalsts tika nepamatoti klasificēts kā atbalsts darbībai un tas nebija jāatzīst par nesaderīgu, jo ar to tika kompensētas prasītāja standartizmaksas (*stranded costs*). Turklāt prasītājs uzskata, ka šis secinājums nav spēkā, jo tā pamatā ir neatbilstošs un/vai nepietiekams pamatojums, kā arī ar to ir pārkāpts EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts, neatzīstot prasītāja III lomu ekonomiskās attīstības veicināšanā.

Ceturtkārt, prasītājs uzskata, ka prasība par valsts atbalsta atgūšanu pārkāpj Padomes Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu un tāds vispārējais Kopienas tiesību princips kā leģitīmo interešu princips un tiesiskās palāvības princips. Turklāt prasītājs norāda, ka Komisija ir pieļāvusi būtiskus procesuālo prasību pārkāpumus, kā, piemēram, prasītāja tiesības uz taisnīgu tiesu.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV, L 83, 1. lpp.).